

V posledních desetiletích se stala velice aktuálním doslova globálním evropským politickým problémem otázka migrace a s ní souvisejících témat, zejména integrace migrantů do většinových společností cílových zemích.

Migrace neboli pohyb osob je sice záležitost "stará jako lidstvo samo", ale až v poslední době se začíná s jejím systematickým studiem. Významnými články novověkého migračního řetězce jsou Evropa a Amerika, jejichž dějiny jsou s tématem migrace od 15. století neoddelitelně spojeny. V souvislosti s koloniálními tendencemi evropských velmocí probíhala od 15. století nejprve migrace z Evropy na americký kontinent, v souvislosti s hospodářskými zájmy evropských velmocí docházelo i k plánované mezikontinentální migraci pracovních sil mezi Afrikou a Amerikou (dovoz otroků) a později i mezi Asií a Amerikou (dovoz smluvních pracovních sil). V souvislosti se zásadními geopolitickými změnami, ke kterým došlo ve 20. století (s dekolonizací a s vzestupem významu USA), směřovaly migrační proudy z bývalých jihoamerických kolonií do Evropy anebo na vyspělejší americký sever.

Právě problematika mezikontinentální migrace mezi Evropou a Jižní Amerikou v postkoloniálním období se pro mne stala výzvou a zaměřila jsem na ni pozornost i při výběru tématu pro svoji diplomovou práci. Ze všech rozmanitých okruhů problémů, které se v této souvislosti nabízely, jsem si nakonec zvolila téma migrace z bývalých nizozemských kolonií v Karibiku do Nizozemí. Vzhledem k tomu, že tematika novodobé migrace z bývalých jihoamerických kolonií do Nizozemí není v českém prostředí příliš známá, rozhodl jsem se pojmout předloženou práci jako obecný a ucelený příspěvek k tématu v českém jazyce. Cílem bylo přehledně zhodnotit a zařadit je do kontextu migrace mezikontinentální.